

ת"פ (חיפה) 34412-12-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (חיפה) 34412-12-22 - מדינת ישראל נ' פלונישולם חיפה

ת"פ (חיפה) 34412-12-22

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בחיפה

[12.11.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיאה טל תדמור-זמיר

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בתיק דנן (להלן: התיק העיקרי) ובת"פ 71717-07-23 (להלן: "תיק הצירוף") בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה בנסיבות מחמירות (בן זוג), תקיפה בנסיבות מחמירות (בן זוג), תקיפת חסר ישע וגרימת חבלה על ידי אחראי ובעבירת איומים.

כתבי האישום

- מעובדות כתב האישום המתוקן בתיק העיקרי עולה כי ביום 1.4.22, על רקע ויכוח בין הנאשם ובין זוגתו (להלן: "המתלוננת"), המתלוננת יצאה עם בתם בת ה-3.5 (להלן: "הקטינה") מהבית ואמרה לנאשם שאם ימשיך לקלל אותה ולהרביץ לה, היא תזמין לו משטרה. בתגובה, הנאשם ירד בעקבות המתלוננת ובהגיעם בסמוך למכולת בקרבת הבית, תקף אותה בנוכחות הקטינה ובנוכחות אנשים נוספים שאף תיעדו את האירוע, בכך שהכה בה בידיו, תפס אותה בשפתייה, גרר אותה על הארץ, משך בשערה ונטל ממנה את הטלפון הנייד שלה. בהמשך, כשהמתלוננת קמה, הנאשם דחף אותה והטיח אותה ארצה. עוד עולה מעובדות כתב האישום כי כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות דימום מהשפה התחתונה, שריטות ושפשופים בידה וברגלה.
 - מעובדות כתב האישום בתיק הצירוף עולה כי ביום 15.1.23, בשעה מדויקת שאינה ידועה למאשימה, תקף הנאשם את בנו בן ה-10, בכך שסטר לו בפניו, כיוון שהוא הפריע לו לישון, וגרם לו סימן אדום ליד העין. עוד עולה מעובדות כתב האישום כי ביום 16.1.23, סמוך לשעה 10:20 הגיעה המתלוננת למקום עבודתו של הנאשם, סמוך לצומת דשנים בקרית אתא, וביקשה ממנו את מפתח הדירה. בתגובה אמר לה הנאשם "את התלוננת עליי אתמול, הא?" ותקף אותה בכך שמשך מצווארה 3 שרשראות זהב שנקרעו, שרט אותה בצווארה ודחף אותה לרצפה. הנאשם אף איים על המתלוננת באומרו שאם יעצרו אותו, הוא ישרוף לה את הרכבים. כתב האישום מלמד שכתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת סימנים אדומים בצווארה.
- תסקיר המבחן

3. התסקיר מיום 1.6.24 מלמד כי הנאשם בן 47, נשוי בשנית ואב לשלושה ילדים בני 10-5, נשר מלימודים בכיתה ז' והחל לעבוד בעבודות בניין - תחילה עם אביו ובהמשך עם קבלנים שונים, ברם התקשה לשמור על רצף תעסוקתי ובשנתיים האחרונות עבד כשכיר בחנות לחומרי בניין בקרית אתא (הוגש מכתב המלצה). הנאשם מסר כי לאחרונה עבר ניתוח בברך והוא נמצא בחופשת מחלה.

בהתייחס למערכות היחסים הזוגיות שלו, התסקיר מלמד כי הנאשם נישא לאשתו הראשונה בגיל 27 והשניים היו נשואים 14 שנים, ברם לא הצליחו להביא ילדים לעולם. על רקע האמור, הם החליטו להתגרש ולפני 10 שנים הנאשם נישא בשנית למתלוננת. הנאשם תיאר את מערכת היחסים בינו ובין המתלוננת כטובה וחיובית, מסר כי הוא אב מעורב, שתומך ומסייע לאשתו ומקיים קשר קרוב עם ילדיו. עוד מסר כי בתו בת החמש אובחנה עם עיכוב התפתחותי וכי בעבר משפחתו הייתה מוכרת לרווחה בשל מצב כלכלי קשה, אולם מזה מספר שנים הם אינם בקשר עם שירותי הרווחה.

בהתייחס לעבירות שבהן הוא הורשע, הנאשם הודה במיוחס לו באופן חלקי. הנאשם מסר כי הוא התנגד לקשר חברי שאשתו ניהלה עם אשה המוכרת בשכונה כמורכבת וכשהטלפון הנייד שלה נפל, הוא ניסה לקחת אותו ממנה וכתוצאה מכך דחף אותה, אולם שלל נקיטת אלימות וגרימת חבלות. הנאשם אמנם הביע צער על התנהגותו, ברם תיאר את האירועים בצורה מבולבלת ומצומצמת והתקשה להתייחס באופן מעמיק לשאלות שנשאל. בהתייחס למעשים מושא תיק הצירוף, הנאשם לא לקח אחריות ושלל כי נקט אלימות כלפי מי מילדיו. עם זאת, הנאשם ציין כי הוא מזהה קושי בתקשורת בינו ובין אשתו והביע נכונות לקבל כלים שיסייעו לו לתקשר עמה בצורה נכונה ומתאמת. המתלוננת מצדה מסרה לשירות המבחן כי התגרשה מבעלה הראשון בעקבות אלימות שחוותה וכי מערכת היחסים שלה עם הנאשם תקינה ומכבדת. עוד מסרה כי הנאשם אב מסור לילדיו, שללה שהוא פעל באלימות כלפיה והכחישה את האירועים מושא שני כתבי האישום שבהם הנאשם הודה.

המתלוננת הוסיפה וטענה כי היא אינה חשה מאוימת וכי במידת הצורך תדע לפנות לקבלת עזרה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ממזער מחומרת מעשיו, מתקשה להכיר בחלקים מורכבים בהתנהלותו או להתבונן על מעשיו באופן ביקורתי, מציג עמדה קורבנית ואינו מכיר בהשלכות הפגיעה בילדיו. על רקע האמור, נבחנה אפשרות שילובו של הנאשם בהוסטל לטיפול בגברים אלימים, ברם הנאשם התקשה לקבל זאת, מחמת חשש שיאבד את מקום עבודתו ויהיה רחוק מילדיו והביע הסכמה להשתלב בהליך טיפולי במסגרת השירות, אולם שירות המבחן התרשם כי מדובר במוטיבציה חיצונית הנובעת מחשש מהדין וכי לאור העדר נטילת האחריות עולה ספק בדבר יכולתו להיתרם מהליך טיפולי.

לאור האמור, שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות אלימות זוגית גבוה מאוד, נמנע מהמלצה טיפולית-שיקומית בעניינו של הנאשם והמליץ להטיל עליו מאסר בפועל שבמסגרתו תיבחן אפשרות לשלבו בהליך טיפולי בתחום האלימות במשפחה.

תמצית טיעוני הצדדים והראיות לעונש

4. ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה הכתובים לעובדות כתבי האישום וטענה כי במעשיו הנאשם פגע בערכים המוגנים שענינם הגנה על שלמות גופם של המתלוננת ושל בנו הקטין, על ביטחונם האישי ועל זכותם לחיים שלווים ושקטים ללא מורא ופחד. עוד הפנתה לפסיקה, כדי ללמד על מדיניות הענישה הנוהגת וטענה כי המתחם ההולם את התיק העיקרי נע בין מספר חודשי מאסר ובין 16 חודשי מאסר בפועל ואילו המתחם ההולם את תיק הצירוף נע בין 8-18 חודשי מאסר. ב"כ המאשימה ציינה כי לחובת הנאשם הרשעה קודמת בעבירות אלימות שבמשפחה כלפי גרושתו, הפנתה לתסקיר ולהערכת שירות המבחן כי הסיכון להישנות העבירות גבוה וביקשה להשית על הנאשם מאסר בפועל ברף האמצעי של כל אחד מהמתחמים שהיא הציעה, לצד מאסר על תנאי, התחייבות וקנס.
5. ב"כ הנאשם טען כי המתלוננת לא קיבלה טיפול רפואי, קרי, לא נגרמו לה חבלות של ממש והפנה לתסקיר, כדי ללמד על עמדתה העכשווית. עוד הדגיש את הודאת הנאשם, טען כי עברו של הנאשם ישן ואינו מכביד וכי העבירות אינן מאפיינות את התנהלותו. ב"כ הנאשם הזכיר כי התסקיר מהווה המלצה בלבד וביקש להסתפק בהטלת מאסר על תנאי ולחילופין, ככל שיוטל מאסר, להורות כי הוא ירוצה בעבודות שירות.
6. המתלוננת העידה כי מי שגרמה לבעיות בינה ובין הנאשם זו השכנה, שעזבה זה מכבר, וכי היום היחסים טובים וכולם מרוצים.
7. הנאשם הביע צער על מה שקרה ואמר שהוא אוהב את אשתו והילדים ומבטיח שזה לא יקרה שוב. אירוע אחד או מספר אירועים
8. טרם קביעת מתחם העונש ההולם עליו להכריע תחילה בשאלה האם עסקין באירוע אחד, שבגינו יקבע מתחם אחד או שמא מדובר באירועים נפרדים, שבגין יקבעו מתחמים נפרדים. בפסיקה נקבע כי עבירות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק ושניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, יחשבו כאירוע אחד וכי כדי לעמוד על עוצמת הקשר שבין העבירות, שומה על בית המשפט לעמוד על נסיבותיו העובדתיות של העניין שלפניו (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); ע"פ 4748/14 עוזי זליחה נ' מדינת ישראל (30.11.15); דנ"פ 2999/16 ערן מזרחי נ' מדינת ישראל (22.5.16)).
9. בעניינו, מדובר בעבירות שבוצעו כלפי אשתו של הנאשם וכלפי בנו הקטין, בשתי הזדמנויות שונות, בפער זמנים בין האירועים, ועל רקע שונה. קרי, אין מדובר בעבירות שבבסיסן עמדה אותה תכנית עבריינית או שקיים ביניהן קשר הדוק. על כן, אקבע מתחם עונש הולם לכל אחד מהתיקים שבהם הנאשם הודה, הגם שאין זה מן הנמנע שהמתחמים יהיו זהים, ובסופו של יום אגזור עליו עונש כולל, בגין מכלול העבירות.

מתחם העונש ההולם

10. אשר לחומרת העבירה ולפגיעה בערכים המוגנים - עבירות האלימות שבבהן הורשע הנאשם פוגעות בזכותו של כל אדם לשמירה על ביטחונו האישי ועל גופו ובזכותו לשלוות נפש וחירות פעולה. מידת הפגיעה בערכים האמורים עולה כשמדובר בעבירות שנעברות כלפי בן משפחה בכלל וכלפי בת זוג או ילד קטין בפרט, שכן הן מונעות את תחושת הביטחון האישי דווקא בביתם, שבימים כתיקונם אמור לשמש מבצרם. משום כך נפסק, כי עבירות האלימות כנגד בנות זוג וקטינים בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה שבתי המשפט מצווים להיאבק בה (רע"פ 182/13 משה נ' מדינת ישראל (21.1.13); רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.03.19); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.21); ע"פ 51/23 מדינת ישראל נ' פלוני (13.6.23)).

11. אשר למדיניות הענישה הנוהגת - עיון בפסיקת בתי המשפט, החל מבתי משפט השלום וכלה בבית המשפט העליון, מעלה כי מנעד הענישה בעבירות אלימות במשפחה רחב ותלוי נסיבות. כך, ניתן משקל למשך האלימות, לאופייה, לתוצאותיה, לשאלה אם היא בוצעה באמצעות חפצים אם לאו, לעיני אחרים אם לאו וכיוצ"ב. אביא להלן מספר דוגמאות שניתן יהיה להקיש מהן לענייננו, בשינויים המחויבים.

ברע"פ 4060/23 ליביו דן שמחה נ' מדינת ישראל (31.5.23) דובר בנאשם שתקף את אשתו במספר הזדמנויות, לרבות בעת שהיתה בהריון. באחד האירועים הנאשם אחז את המתלוננת בחוזקה בכתפיה על רקע ויכוח בין השניים; באחר השליך לעברה חפצים כדוגמת מטען, מחשב וספרים, תוך שהוא מקלל אותה; ובאירוע נוסף השליך לעברה קופסה מלאה במזון קפוא, כאשר מכסה הקופסא פגע בבטנה, צעק לעברה כי היא מחביאה ממנו אוכל, תפס את כתפיה והחל לגרור אותה. בית משפט השלום קבע כי המתחם ההולם את כלל האירועים נע בין מספר חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצות בעבודות שירות ובין 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 7 חודשי מאסר בעבודות שירות. הנאשם הגיש ערעור, שבמסגרתו ביקש לחזור בו מהודאתו וטען נגד חומרת העונש, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, על שני חלקיו, ובר"ע שהנאשם הגיש לבית המשפט העליון, נדחתה אף היא.

ברע"פ 8511/22 איסלאם גראדה נ' מדינת ישראל (13.12.22) דובר בנאשם שתקף את אשתו בהיותה בחודש השביעי להריונה, בכך שהכה אותה בראשה ובחלקי גופה השונים, הטיח אותה ארצה ובהמשך הכה אותה באמצעות מקל של מגב והלם בראשה באגרופים. בית המשפט הרשיע את הנאשם לאחר שמיעת ראיות, קבע מתחם שנע בין 2-12 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל. הנאשם ערער, הן על הכרעת הדין והן על חומרת העונש, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור על כל חלקיו ובר"ע שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון, נדחתה אף היא.

ברע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.21) דובר בנאשם, שעל רקע ביקור של מחותניו, קילל את אשתו, השליך לעברה נעל והכה בגבה ובפניה עם נעל נוספת, עד שגרם לדימום בשפתייה ובנם הקטין של השניים נחלץ לעזרת אמו. בית משפט השלום הרשיע את הנאשם על בסיס הודאתו וגזר עליו 15 ימי מאסר בפועל. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, בנוסף לעונש המאסר שאותו כבר נשא. בר"ע שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון, נדחתה.

ברע"פ 8926/21 דוקרקר נ' מדינת ישראל (29.12.21) דובר בנאשם שהכה את בת זוגו באגרופים, סטירות ובעיטות ואיים עליה במספר הזדמנויות שונות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש נע בין מספר חודשי מאסר ובין 18 חודשים והטיל על הנאשם חודשיים וחצי מאסר (כמינין ימי מעצרו), לצד עונשים נלווים. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והטיל על הנאשם 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. בר"ע שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון, נדחתה.

ברע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.03.19) דובר בנאשם שתקף את זוגתו ב-4 הזדמנויות שונות, תוך פרק זמן של שנתיים. באירוע הראשון הוא הכה אותה באגרופ בראשה וגרם לה שריטות בצוואר ובחזה, נפיחות בלסת התחתונה ורגישות בחלק האחורי בצוואר. כשנה לאחר מכן, אחז בגרונה בשתי ידי, הצמיד אותה לקיר וחנק אותה. בחלוף כ-8 חודשים סטר לה בפניה וכעבור מספר חודשים משך אותה בשערותיה מהמיטה וגרם לחניקתה באמצעות שרשרת שענדה על צווארה. בית משפט השלום הרשיע את הנאשם לאחר שמיעת ראיות, קבע מתחם כולל שנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות ובין 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר בפועל, לצד פיצוי למתלוננת ועונשים נלווים. הנאשם ערער על חומרת העונש, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור ובר"ע שהגיש הנאשם לבית המשפט העליון, נדחתה אף היא.

בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 49459-01-22 מדינת ישראל נ' רוזן (9.3.22) דובר בנאשם שבמהלך ויכוח בינו ובין בת זוגו, תקף את בת הזוג בכך שאחז בחוזקה בצווארה, חנק אותה והיא התקשתה לנשום. בהמשך, לאחר שהמתלוננת ארזה את בגדיו בתיק והניחה אותו בסמוך לדלת הבית, הנאשם לקח את התיק, דחף אותה ויצא מהבית. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין שנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם 24 ימי מאסר (כאורך תקופת מעצרו), לצד עונשים נלווים. המדינה ערערה על קולת העונש, ברם בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, בין היתר, נוכח מאמצי השיקום שעשה הנאשם.

בת"פ 34000-09-23 מדינת ישראל נ' חנאני (ניתן על ידי ביום 9.7.24) דובר בנאשמת שעל רקע תפיסה חינוכית תקפה את בתה בת ה-17 בשתי הזדמנויות שונות. באירוע אחד היא סטרה לה ואילו במועד נוסף הכתה אותה פעמיים באמצעות נעל בכתף ובחזה, משכה בשערה, הכתה אותה בפנים ובראש, התיישרה על רגליה, מנעה ממנה את האפשרות לזוז וניסתה להחדיר את אצבעותיה לעיניה של הקטינה בעוד הקטינה מגינה על פניה באמצעות הידיים. הנאשמת אחזה בצווארה של הקטינה וחנקה אותה מספר שניות, עד שאחותה של הקטינה הרחיקה את הנאשמת. קבעתי מתחם כולל שנע בין מאסר מותנה ובין 12 חודשי מאסר בפועל וגזרתי על הנאשמת מאסר על תנאי.

- בת"פ 44222-05-20 מדינת ישראל נ' סאלח (ניתן על ידי ביום 20.8.23) דובר בנאשם שתקף את אשתו, על רקע ויכוח עמה, בכך שסטר לה באמצעות ידיו בכל חלקי גופה וגרם לסימן אדום בידה השמאלית. אחותה הקטינה של המתלוננת, שישנה בבית, הזעיקה את הורי המתלוננת ואלה הגיעו כדי להוציא את ילדיהם של בני הזוג מהבית. בהמשך, כשאבי המתלוננת הוציא את הנאשם מהדירה כדי להרגיעו, צעק הנאשם "אני הגבר בבית האשה לא תשפיל אותי", כשהוא מנפץ שני בקבוקי זכוכית ושני עציצים בכניסה לבית. בהמשך לאירוע המתואר לעיל הנאשם ציין שהוא רוצה לשים קץ לחייו, ליפף כבל סביב צווארו והמתלוננת והוריה פעלו לשחרור הכבל מצווארו של הנאשם. הנאשם שם עצמו כמי שנרגע, אולם לפתע אחז בחבל נוסף, ניגש למרפסת ביתם של הורי המתלוננת בקומה השנייה, קשר את החבל סביב צווארו וניסה לקפוץ כדי לתלות את עצמו. המתלוננת והוריה אחזו בנאשם כדי להצילו בעוד האחות הקטינה הביאה מספריים כדי לחתוך את החבל שהנאשם כרך סביב צווארו. קבעתי מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין מספר חודשי מאסר בודדים וגזרתי על הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים.
- בת"פ 32779-06-21 מדינת ישראל נ' חלבי (ניתן על ידי ביום 23.12.21) דובר בנאשם שהורשע בשני אירועים של תקיפת בת זוג ואיומים. בתיק העיקרי דובר באירוע שבמסגרתו התעורר ויכוח ברכב לאחר שהמתלוננת קיבלה הודעה מאחר בפייסבוק. הנאשם עצר את הרכב בצד הדרך ותקף את המתלוננת בהכותו בידיו בראשה ובכתפה, תוך שהוא מאיים עליה כי יזרוק אותה ויהרוג אותה. שוטרים שהיו אותה עת בסיוור הבחינו בנאשם תוקף את המתלוננת, עצרו אותו והנאשם איים על אחד השוטרים באומרו כי יירה בו. לאחר שנעצר והוכנס לניידת שב הנאשם ואיים על המתלוננת, באומרו: "היא מדברת עם מישהו בטלפון לפני ואתם רוצים שאני אשתוק, אני ארצח אותה, אני לא אשתוק על זה". בגין אירוע זה נקבע מתחם שנע בין מאסר קצר ובין 16 חודשי מאסר בפועל. בתיק הצירוף דובר באירוע שבמסגרתו, על רקע ויכוח בין השניים, תקף הנאשם את המתלוננת בעודה מחזיקה את בנם הקטין על הידיים, בכך שמשך בשערותיה בידו האחת והכה אותה בראשה מספר פעמים בידו האחרת. בגין אירוע זה נקבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי ובין 10 חודשי מאסר בפועל ובסופו של יום הוטל על הנאשם, בגין מכלול האירועים, מאסר בפועל לתקופה של ששה חודשים, לצד עונשים נלווים.
12. אשר לנסיבות ביצוע העבירות - ראש וראשון נתתי דעתי לכך שהעבירות מושא התיק העיקרי בוצעו ברחוב, הן לעיני בתם בת ה-3.5 של הנאשם ושל המתלוננת והן לעיני עוברים ושבים, שאף תיעדו את האירוע. לדידי, יש בכך משום אלמנט של השפלה, שמהווה נסיבה לחומרה, ויש בכך כדי ללמד כי הנאשם אינו ירא מאימת הדין. עוד נתתי דעתי לאופי התקיפה (מכות, אחיזה בשפתיה של המתלוננת, משיכה בשערה וגרירה על הארץ) ולכך שהנאשם לא חדל ממעשיו ואף לאחר שהמתלוננת קמה, שב ודחף אותה והטיח אותה ארצה פעם נוספת. נתתי דעתי גם לחבלות שנגרמו למתלוננת באירוע - דימום מהשפה לצד שריטות ושפשופים (ראו התמונות ת/2).
- אשר לעבירות מושא התיק הצירוף - נתתי דעתי לכך שהנאשם תקף את בנו הקטין בכך שסטר לו על רקע עניין של מה בכך (הבן הפריע לו לישון). עוד נתתי דעתי לאופי תקיפת המתלוננת (משיכת שרשראות מצווארה), לחבלות שנגרמו לה (שריטות בצוואר, ראו ת/3) ולעובדה כי התקיפה בוצעה במקום עבודתו של הנאשם. באיומים שהנאשם השמיע כלפי המתלוננת, כדי להניא אותה מלהתלונן עליו, יש משום נסיבה לחומרה.
13. בהתחשב במכלול הנתונים שהובאו בפרק זה, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם כל אחד מהתיקים נע בין מאסר קצר, שיכול שירוצה בעבודות שירות ובין 12 חודשי מאסר בפועל.

השיקולים לקביעת עונשו של הנאשם

14. לזכות הנאשם עומדות הודאתו בשני התיקים, שחסכה זמן שיפוטי יקר; נסיבותיו האישיות, כפי שהן מקבלות ביטוי בתסקיר; עמדתה של המתלוננת; והעובדה שבני הזוג עדיין מקיימים משק בית משותף. לחובת הנאשם עומד עברו הפלילי. עיון בתדפיס ת/1 מעלה כי לפני כ-10 שנים הנאשם הורשע בעבירות זהות לעבירות שבהן הוא הורשע בפניי, עבירות שנעברו כלפי גרושתו. קרי, האירועים מושא התיק העיקרי ותיק הצירוף אינם בבחינת מעידה חד פעמית. ועוד, בגין אותן עבירות הנאשם נדון ל-13 חודשי מאסר בפועל ועינינו הרואות כי לא היה בכך כדי להרתיעו מלשוב ולתקוף - הן את זוגתו והן את בנו הקטין. הערכת שירות המבחן כי הסיכון להישנות העבירות גבוה, אף היא עומדת לחובת הנאשם. סוף דבר

בהתחשב במכלול השיקולים שפורטו לעיל, הריני גוזרת על הנאשם, בגין מכלול העבירות שבהן הוא הורשע, את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים, שירוצה בעבודות שירות ב"יד עזר לחבר" בחיפה, בימים א'-ה', בטווח השעות המתאפשר על פי חוק העונשין.
- הנאשם יתייצב לריצוי עבודות השירות בתאריך 27.1.25 בשעה 08:00, ביחידת ברקאי - עבודות שירות, שלוחה צפון, במתחם כלא מגידו (צומת מגידו).
- הנאשם מוזהר כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללי העבודה עלולה להביא להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות פיזית כלפי בן משפחה.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של חודשיים למשך שנתיים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת אלימות מילולית. זכות ערעור תוך 45 יום.
- ניתן היום, י"א חשוון תשפ"ה, 12 נובמבר 2024, בנוכחות הצדדים.